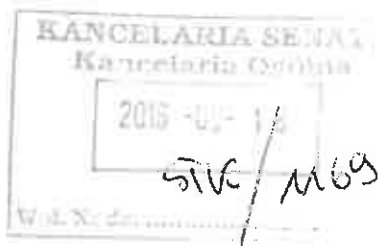

Stanisław Porowski

18.03.16.
1169
BKS
21.03.16

Warszawa, dn. 18.03.2016 r.

DPK 22 03 2016
KANCELARIA SENATU
22.03.2016
2100

Szanowny Pan

Stanisław Karczewski

Marszałek Senatu RP

ul. Wiejska 6

00-902 Warszawa

Przedmiot petycji – zmiany w prawie w postaci nowelizacji Ustawy z dnia 25 listopada 2004 r. o zawodzie tłumacza przysięgłego.

PETYCJA

Szanowny Panie Marszałku,

Na podstawie art.2 pkt. 3 ustawy z dnia 11 lipca 2014 roku o petycjach zwracam się z uprzejmą prośbą w interesie publicznym z petycją o podjęcie inicjatywy ustawodawczej ws. nowelizacji Ustawy z dnia 25 listopada 2004 r. o zawodzie tłumacza przysięgłego.

Uzasadnienie:

Zwracam się z uprzejmą prośbą do Państwa o nowelizację ustawy o tłumaczach polskiego języka migowego, dopisanie ich do kategorii ustawy o zawodzie tłumacza przysięgłego – przysięgły tłumacz polskiego języka migowego (skrót: PJM), obecnie pełnią oni funkcję tłumaczy biegłych, należy w trybie pilnym określić zasady i kryteria certyfikacji tłumaczy Polskiego Języka Migowego przy współpracy z Polską Radą Języka Migowego. Zależy nam na tym aby ta certyfikacja była przeprowadzana na poziomie równoznacznym jak inne języki obce. Najważniejsze aby to był egzamin państwowy nadzorowany, certyfikowany i przeprowadzany przez Ministerstwo Sprawiedliwości ws. tłumaczy polskiego języka migowego. Podmiotami uprawnionymi do zasiadania w komisji egzaminacyjnej certyfikującej oraz weryfikującej wiedzę, kwalifikacje i nadające uprawnienia osobom ubiegającym się o certyfikat państwowy polskiego języka migowego byłyby Stowarzyszenia zrzeszające osoby Głuche oraz szczególnie przez nich oddelegowane osoby Głuche – mające wiedzę i doświadczenie w zakresie polskiego języka migowego w tym badacze, naukowcy PJM – wyłącznie Głusi użytkownicy Polskiego Języka Migowego, oni mają większe doświadczenie i wiedzę w zakresie tegoż języka i jako jedyne podmioty powinny zajmować się tą problematyką. Uprzejmie proszę o wykreślenie z Art.1.2. ww. ustawy następującego brzmienia:

Art. 1. 2. ww. ustawy o treści:

2. Przepisów ustawy nie stosuje się do tłumaczy języka migowego oraz innych systemów komunikacji niebędących językami naturalnymi.

Dzięki takim wyżej zaproponowanym rozwiązaniom tłumacze polskiego języka migowego będą pełnoprawnymi podmiotami świadczącymi tego typu usługi w zakresie Polskiego Języka Migowego i będą oni mieli należne swoje miejsce w gronie tłumaczy przysięgłych.

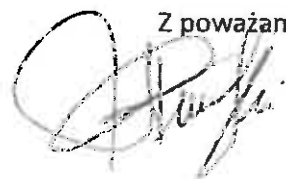
Niestety w myśl obowiązującej ww. ustawy język migowy jest wyłączony z tychże zapisów. W chwili obecnej uznawane są tylko i wyłącznie certyfikaty Polskiego Związku Głuchych, co jest zaprzeczeniem zasad pluralizmu i konstytucyjnej zasady równości, inne organizacje pozarządowe które także prowadzą szkolenia, kursy czują się dyskryminowane gdyż ich uprawnienia nie są uznawane przez Ministerstwo Sprawiedliwości, więc zasadne i zgodnie z interesem społecznym jest wprowadzenie egzaminu państwowego na zasadzie rzetelności i obiektywizmu nie faworyzując żadną z organizacji zrzeszających osoby Głuche – takie rozwiązania obowiązują w USA.

Zgodność z prawem Unii Europejskiej

Projektodawca oświadcza, iż przyjęcie proponowanych zmian nie spowoduje stanu niezgodności prawa krajowego z prawem wspólnotowym.

Wyrażam zgodę na ujawnienie na stronie internetowej podmiotu rozpatrującego petycję lub urzędu go obsługującego danych osobowych podmiotu wnoszącego petycję.

Proszę o pozytywne rozpatrzenie mojej prośby.

Z poważaniem,

USTAWA

z dnia 25 listopada 2004 r.

o zawodzie tłumacza przysięgłego

(wyciąg)

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa warunki i tryb nabywania oraz utraty prawa wykonywania zawodu tłumacza przysięgłego, a także zasady wykonywania tego zawodu.

2. Przepisów ustawy nie stosuje się do tłumaczy języka migowego oraz innych systemów komunikacji niebędących językami naturalnymi.

Rozdział 2

Nabywanie i utrata prawa do wykonywania zawodu tłumacza przysięgłego

Art. 2. 1. Tłumaczem przysięgłym może być osoba fizyczna, która:

- 1) ma obywatelstwo polskie albo obywatelstwo jednego z państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, obywatelstwo Konfederacji Szwajcarskiej albo obywatelstwo innego państwa, jeżeli na podstawie i zasadach określonych w przepisach prawa Unii Europejskiej przysługuje jej prawo podjęcia zatrudnienia lub samozatrudnienia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub, na zasadach wzajemności, obywatelstwo innego państwa;
- 2) zna język polski;
- 3) ma pełną zdolność do czynności prawnych;
- 4) nie była karana za przestępstwo umyślne, przestępstwo skarbowe lub za nieumyślne przestępstwo przeciwko bezpieczeństwu obrotu gospodarczego;
- 5) ukończyła studia wyższe;
- 6) złożyła z wynikiem pozytywnym egzamin z umiejętności tłumaczenia z języka polskiego na język obcy oraz z języka obcego na język polski, zwany dalej "egzaminem na tłumacza przysięgłego".

2. Znajomość języka polskiego potwierdza zdanie egzaminu na tłumacza przysięgłego.

3. Minister Sprawiedliwości może, w drodze decyzji, zwolnić kandydata na tłumacza przysięgłego z wymogu posiadania wykształcenia określonego w ust. 1 pkt 5, w szczególności gdy liczba tłumaczy przysięgłych określonego języka jest niewystarczająca dla ochrony interesu społecznego i potrzeb wymiaru sprawiedliwości. Zwolnienie następuje na wniosek kandydata na tłumacza przysięgłego złożony nie później niż 30 dni przed datą egzaminu.

Art. 3. 1. Tworzy się Państwową Komisję Egzaminacyjną, zwaną dalej "Komisją", powołaną do przeprowadzania egzaminu na tłumacza przysięgłego.

2. Członków Komisji powołuje i odwołuje, w drodze decyzji, Minister Sprawiedliwości.

3. Komisja składa się z 11 członków, wyróżniających się wysokim poziomem wiedzy w

zakresie języków obcych i technik tłumaczeniowych, w tym z:

- 1) czterech spośród nauczycieli akademickich zatrudnionych w szkołach wyższych na kierunku filologia, wskazanych przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego;
- 2) trzech spośród tłumaczy przysięgłych będących członkami organizacji zrzeszających tłumaczy, wskazanych przez te organizacje;
- 3) trzech wskazanych przez Ministra Sprawiedliwości;
- 4) jednego wskazanego przez ministra właściwego do spraw pracy.

4. Kadencja Komisji trwa 4 lata.

5. Na wniosek Komisji, Minister Sprawiedliwości może powołać nie więcej niż dwóch konsultantów, spełniających wymagania określone dla członków Komisji, do udziału w przeprowadzeniu egzaminu z określonego języka.

6. Członkom Komisji oraz konsultantom, o których mowa w ust. 5, przysługuje wynagrodzenie za udział w pracach Komisji oraz zwrot kosztów podróży i noclegów na zasadach określonych w przepisach dotyczących należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju.

7. Przed upływem kadencji członek Komisji może być odwołany wskutek niewykonywania obowiązków członka, niezdolności do ich wykonywania albo zrzeczenia się członkostwa.

8. Obsługę biurową Komisji zapewnia Minister Sprawiedliwości.

9. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, tryb działania Komisji oraz wysokość wynagrodzenia członków Komisji i konsultantów za udział w jej pracach, w sposób zapewniający sprawność działania Komisji oraz uwzględniając zakres i nakład ich pracy wynikający z przygotowania i przeprowadzenia egzaminu.

Art. 4. 1. Egzamin na tłumacza przysięgłego składa się z dwóch części:

- 1) tłumaczenia pisemnego, z języka polskiego na język obcy oraz z języka obcego na język polski;
- 2) tłumaczenia ustnego, z języka polskiego na język obcy oraz z języka obcego na język polski.

2. Egzamin na tłumacza przysięgłego uważa się za zdany w przypadku uzyskania pozytywnych ocen z obu części egzaminu wskazanych w ust. 1.

3. (uchylony)

4. Koszty egzaminu, w tym opłatę egzaminacyjną, ponosi kandydat na tłumacza przysięgłego.

5. Opłata egzaminacyjna stanowi dochód budżetu państwa.

6. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłaty egzaminacyjnej ponoszonej przez kandydata na tłumacza przysięgłego, biorąc pod uwagę rzeczywiste koszty organizacji i przeprowadzenia egzaminu.

7. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób przeprowadzenia egzaminu w części pisemnej i ustnej, z uwzględnieniem obowiązku sprawdzenia umiejętności tłumaczenia pism sądowych i urzędowych oraz tekstów prawnych.

Art. 5. 1. Uprawnienia do wykonywania zawodu tłumacza przysięgłego nabywa osoba, która zdała egzamin określony w art. 4 ust. 1.

2. Nabycie uprawnień do wykonywania zawodu tłumacza przysięgłego potwierdza świadectwo wydane przez Ministra Sprawiedliwości.

Art. 6. 1. Osoba, która nabyła uprawnienia do wykonywania zawodu tłumacza przysięgłego, uzyskuje prawo do wykonywania tego zawodu po złożeniu ślubowania i wpisaniu na listę tłumaczy przysięgłych.

2. Osoba, która złożyła ślubowanie, o którym mowa w ust. 1, podlega z urzędu wpisowi na listę tłumaczy przysięgłych prowadzoną przez Ministra Sprawiedliwości.

3. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, wzór świadectwa, o którym mowa w art. 5 ust. 2, oraz sposób prowadzenia listy tłumaczy przysięgłych, przy uwzględnieniu możliwości prowadzenia tej listy w formie elektronicznej.

Rozdział 3

Zasady wykonywania zawodu tłumacza przysięgłego

Art. 13. Tłumacz przysięgły jest uprawniony do:

- 1) sporządzania i poświadczania tłumaczeń z języka obcego na język polski, z języka polskiego na język obcy, a także do sprawdzania i poświadczania tłumaczeń w tym zakresie, sporządzonych przez inne osoby;
- 2) sporządzania poświadczonych odpisów pism w języku obcym, sprawdzania i poświadczania odpisów pism, sporządzonych w danym języku obcym przez inne osoby;
- 3) dokonywania tłumaczenia ustnego.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI**

z dnia 24 stycznia 2005 r.

w sprawie biegłych sądowych

(wyciąg)

§ 12. 1. Biegłym może być ustanowiona osoba, która:

- 1) korzysta z pełni praw cywilnych i obywatelskich;
- 2) ukończyła 25 lat życia;
- 3) posiada teoretyczne i praktyczne wiadomości specjalne w danej gałęzi nauki, techniki, sztuki, rzemiosła, a także innej umiejętności, dla której ma być ustanowiona;
- 4) daje rękojmię należytego wykonywania obowiązków biegłego;
- 5) wyrazi zgodę na ustanowienie jej biegłym.

2. Posiadanie wiadomości specjalnych powinno być wykazane dokumentami lub innymi dowodami. Ocena, czy posiadanie wiadomości specjalnych zostało dostatecznie wykazane, należy do prezesa.

§ 13. Biegłym - tłumaczem języka migowego - może być osoba, która ukończyła 21 lat życia oraz posiada "Certyfikat drugi - "T2" - tłumacz-biegły w zakresie języka migowego" lub tytuł eksperta tego języka, wydane przez Polski Związek Głuchych.

USTAWA

z dnia 19 sierpnia 2011 r.

o języku migowym i innych środkach komunikowania się¹⁾

(wyciąg)

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 3. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 2) polskim języku migowym (PJM) - należy przez to rozumieć naturalny wizualno-przestrzenny język komunikowania się osób uprawnionych;
- 3) systemie językowo-migowym (SJM) - należy przez to rozumieć podstawowy środek komunikowania się osób uprawnionych, w którym znaki migowe wspierają wypowiedź dźwiękowo-artykulacyjną;
- 4) sposobach komunikowania się osób głuchoniewidomych (SKOGN) - należy przez to rozumieć podstawowy środek komunikowania się osób uprawnionych, w którym sposób przekazu komunikatu jest dostosowany do potrzeb wynikających z łącznego występowania dysfunkcji narządu wzroku i słuchu;